

Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

УКАЗ № 268

На основание чл. 101, ал. 3 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност, приет от 44-то Народно събрание на 19 ноември 2020 г., повторно приет на 3 декември 2020 г.

Издаден в София на 4 декември 2020 г.

Президент на Републиката: **Румен Радев**

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието: **Десислава Ахладова**

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 37 от 2007 г.; изм., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 101, 104 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 41, 79, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58, 60, 74, 88, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92, 96, 97 от 2017 г., бр. 24, 65 и 98 от 2018 г., бр. 24, 33, 96, 100, 101 и 102 от 2019 г. и бр. 14, 18, 52, 55 и 71 от 2020 г.)

§ 1. В чл. 7, ал. 5 т. 7 се изменя така:

„7. вътреобщностната дистанционна продажба на стоки;“.

§ 2. В чл. 13, ал. 4 т. 7 се отменя.

§ 3. Член 14 се изменя така:

„Дистанционна продажба на стоки

Чл. 14. (1) Вътреобщностна дистанционна продажба на стоки на територията на Европейския съюз е доставката на стоки, за която са налице едновременно следните условия:

1. стоките се изпращат или транспортират от доставчика или от негово име, включително когато доставчикът се намесва непряко в изпращането или транспортирането на стоките от територията на държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя;

2. получател по доставката е данъчно незадължено лице; за данъчно незадължено лице се счита и данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, което няма задължение да начислява ДДС при вътреобщностно придобиване на стоката в държавата членка, където транспортът приключва;

3. стоките са произведени на територията на Европейския съюз или са допускани за свободно обращение с изключение на:

а) нови превозни средства, или

б) стоки, които се монтират и/или инсталират от или за сметка на доставчика, или

в) стоки, които са предмет на специален ред за облагане на маржа на цената за стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети.

(2) Продажбата на акцизни стоки е вътреобщностна дистанционна продажба на стоки по ал. 1, т. 1 и 3, когато получател е данъчно незадължено физическо лице или лице по чл. 173, ал. 5 и ал. 6, т. 1.

(3) Дистанционна продажба на стоки, внасяни от трети страни или територии, е доставката на стоки, за която са налице едновременно следните условия:

1. стоките се изпращат или транспортират от доставчика или от негово име, включително когато доставчикът се намесва непряко в изпращането или транспортирането на стоките от трети страни или територии до получателя в държава членка;

2. получател по доставката е данъчно незадължено лице; за данъчно незадължено лице се счита и данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, което няма задължение да начислява ДДС при вътреобщностно придобиване на стоката в държавата членка, където транспортът приключва;

3. стоките не са:

а) нови превозни средства, или

б) стоки, които се монтират и/или инсталират от или за сметка на доставчика, или

в) стоки, които са предмет на специален ред за облагане на маржа на цената за стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети;

4. стоките се изпращат или транспортират от трети страни или територии към момента на доставката им.

(4) Случаите, при които стоките се считат за изпратени или транспортирани от доставчика или от негово име, включително когато се намесва непряко в изпращането или транспортирането на стоките, за целите на този член са тези по смисъла на чл. 5а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета от 21 ноември 2019 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 282/2011 по отношение на доставките на стоки или услуги, предоставяни за улеснение чрез електронен интерфейс, и специалните режими за данъчнозадължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица, извършващи дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки (ОВ, L 313/14 от 4 декември 2019 г.), наричан по-нататък „Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026“.

§ 4. Създава се чл. 14а:

„Доставки, които се улесняват от електронен интерфейс

Чл. 14а. (1) Електронен интерфейс е устройство или програма, която позволява комуникация между две независими системи или система и краен получател и може да включва уебсайт, портал, платформа, интерфейс за приложения програми и други подобни средства.

(2) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, се счита, че улеснява доставката на стоки, когато използването на електронния интерфейс позволява на получател и на доставчик, предлагащ стоки за продажба, да осъществят контакт, който води до доставка на стоки чрез този електронен интерфейс. Данъчно задълженото лице, което управлява електронен интерфейс, е лице, различно от доставчика, предлагащ стоки за продажба, и от получателя.

(3) Стоки, опаковани заедно и изпратени едновременно от един и същ изпращач до един и същ получател и обхванати от един и същ договор за транспорт, са пратка.

(4) Основен доставчик е данъчно задължено лице, което доставя стоки или извършва дистанционни продажби на стоки, внесени от трети страни или територии, чрез използване на електронен интерфейс.

(5) Доставки, които се улесняват от електронен интерфейс, са доставките на:

1. вътреобщностни дистанционни продажби на стоки на територията на Европейския съюз от данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз, и получателят е данъчно незадължено лице;

2. дистанционни продажби на стоки на територията на Европейския съюз, внасяни от трети страни, или територии под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро, от данъчно задължено лице, независимо дали е установено, или не е установено на територията на Европейския съюз, и получателят е данъчно незадължено лице;

3. вътрешни дистанционни продажби на стоки са доставките на стоки по чл. 14, ал. 1, т. 3, когато изпращането или транспортирането започва и завършва на територията на една и съща държава членка, в която получателят – данъчно незадължено лице, е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване, от данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз;

4. вътреобществни дистанционни продажби на стоки на територията на Европейския съюз, когато основният доставчик е данъчно задължено лице, установено на територията на Европейски съюз, и/или на дистанционни продажби на стоки на територията на Европейския съюз, внасяни от трети страни или територии под формата на пратки със собствена стойност, надвишаваща левовата равностойност на 150 евро.

(6) Данъчно задълженото лице по ал. 2, когато улеснява извършването на доставката по ал. 5, т. 1 – 3 на стока, се счита за доставчик и получател, като се приема, че са налице едновременно две доставки:

1. доставка между основен доставчик и получател – данъчно задължено лице, което управлява електронния интерфейс;

2. доставка на стоката, предмет на доставката по т. 1, между данъчно задълженото лице, което управлява електронния интерфейс, и получател – данъчно незадълженото лице.

(7) Данъчното събитие за доставките на стоки по ал. 6 възниква и данъкът става изискуем в момента на приемане на плащането.

(8) Моментът на приемане на плащането по ал. 7 се определя съгласно чл. 41а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026.

(9) За данъчно задълженото лице, което управлява електронен интерфейс и улеснява извършването на доставка по ал. 5, за която се счита за доставчик, когато не прилага режим в Съюза и режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии за доставката, се прилагат правилата за целите на данъка върху добавената стойност на съответната държава членка, където получателят е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване.

(10) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, когато е регистрирано на основание чл. 154, 156 или 157а, е длъжно да води електронен регистър по чл. 159г за доставките по ал. 5, за които се счита за доставчик, и за доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, в които участва и се счита, че действа от свое име в съответствие с чл. 9а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013 на Съвета от 7 октомври 2013 г. за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на мястото на доставка на услуги (ОВ, L 284/1 от 26 октомври 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013“.

(11) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, когато не е регистрирано на основание чл. 154, 156 или 157а, е длъжно да води електронен регистър, който съдържа обобщена информация за съответния данъчен период за доставките по ал. 5, за които се счита за доставчик, и за доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, в които участва и се счита, че действа от свое име в съответствие с чл. 9а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013. Съдържанието на обобщената информация се определя с правилника за прилагане на закона.

(12) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс за доставките по ал. 5, за които не се счита за доставчик, и за доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, в които не участва и не се счита, че действа от свое име в съответствие с чл. 9а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013, води отчетност за тези стоки и услуги.

(13) Информацията от регистрите по ал. 10 и 11 и отчетността по ал. 12 се предоставя при поискване от орган по приходите по електронен път или на електронен носител в определен в правилника за прилагане на закона файлов формат.

(14) Лицата по ал. 10, 11 и 12 съхраняват отчетността по ал. 12 и информацията в електронните регистри по ал. 10 и 11 за срок 10 години, считано от края на годината, през която е била извършена доставката.

(15) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, не улеснява доставката на стоки, когато са изпълнени условията на чл. 5б от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026.“

§ 5. В чл. 17 ал. 5 се изменя така:

„(5) Място на изпълнение при доставка на стока от вносителя, определен като платец на данъка върху добавената стойност, за която изпращането или транспортът на стоката започва от територията на трета страна или територия, е на територията на държавата членка на вноса на стоката. Мястото на изпълнение на последващата доставка е на територията на държавата членка на вноса на стоката.“

§ 6. Член 20 се изменя така:

„Място на изпълнение при доставка на дистанционна продажба

Чл. 20. (1) Място на изпълнение при доставка на вътреобществна дистанционна продажба на стоки по чл. 14, ал. 1 и чл. 14а, ал. 5, т. 1 във връзка с доставката по чл. 14а, ал. 6, т. 2 е мястото, където стоката се намира към момента, в който завършва изпращането или транспортирането на стоката до получателя.

(2) Мястото на изпълнение при доставка на дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии по чл. 14, ал. 3 и чл. 14а, ал. 5, т. 2 във връзка с доставката по чл. 14а, ал. 6, т. 2 в държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя, е мястото, където стоката се намира към момента, в който завършва изпращането или транспортирането на стоката до получателя.

(3) Мястото на изпълнение при доставка на дистанционни продажби на стоки по чл. 14, ал. 3 и чл. 14а, ал. 5, т. 2 във връзка с доставката по чл. 14а, ал. 6, т. 2, внасяни от трети страни или територии в държавата членка, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя, е в тази държава членка, при условие че данъкът върху тези стоки се декларира в съответствие с чл. 159а.

(4) Мястото на изпълнение при доставка на стока по чл. 14а, ал. 6, т. 1 е местонахождението на стоката към момента, в който се изпраща пратката или започва превозът ѝ.

(5) Мястото на изпълнение на доставката по чл. 14а, ал. 5, т. 3 в случаите на вътрешна дистанционна продажба на стоки се определя по чл. 17, ал. 1.“

§ 7. Създава се чл. 20б:

„Праг за определяне място на изпълнение при доставки на вътреобществни дистанционни продажби на стоки и доставки на далекосъобщителни услуги, на услуги за радио- и телевизионно излъчване и на услуги, извършвани по електронен път

Чл. 20б. (1) Не се прилагат чл. 20, ал. 1 и чл. 21, ал. 6, когато едновременно са налице следните условия:

1. доставчикът, включително който управлява електронен интерфейс, е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията само на една държава членка;

2. далекосъобщителните услуги, услугите за радио- и телевизионно излъчване и услугите, извършвани по електронен път, се предоставят на данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в държави членки, различни от държавата членка по т. 1, или стоките при вътреобществни дистанционни продажби се изпращат или транспортират от територията на държавата по т. 1 до друга държава членка;

3. общата стойност без ДДС на доставките по т. 2 не надвишава през текущата календарна година и не е надвишавала през предходната календарна година 10 000 евро или равностойността им в националната валута на държавата членка, в която е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване доставчикът по т. 1; равностойността в национална валута се определя по обменния курс, публикуван от Европейската централна банка към 5 декември 2017 г.

(2) Мястото на изпълнение на доставката по ал. 1 е в държавата членка, в която е установен доставчикът.

(3) Мястото на изпълнение на доставката, с която се надхвърли посоченият праг по ал. 1, т. 3 през съответната календарна година, се определя по чл. 20, ал. 1 и чл. 21, ал. 6.

(4) Доставчикът, за който едновременно са налице условията по ал. 1, може да избере да определи мястото на изпълнение на доставката по чл. 20, ал. 1 и чл. 21, ал. 6. В тези случаи изборът се прилага до изтичане на две календарни години, считано от началото на календарната година, следваща годината на избора.

(5) Правото на избор по ал. 4 от доставчик, който е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване само на територията на страната, се упражнява по реда на чл. 15б, ал. 16 или по правилата за регистрация за целите на данъка върху добавената стойност на съответната държава членка, където получателят е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване.

(6) Доставчик, който е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване само на територията на една държава членка, упражнява правото на избор по ал. 4 по реда на чл. 9б, ал. 9.

(7) При определяне на прага по ал. 1, т. 3 не се включват доставките на вътрешни дистанционни продажби на стоки от данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, за който се счита доставчик."

§ 8. В чл. 21 ал. 8, 9, 10 и 11 се отменят.

§ 9. Създава се чл. 35а:

"Доставка с получател лице, управляващо електронен интерфейс

Чл. 35а. Облагаема доставка с нулева ставка е доставката на стоки по чл. 14а, ал. 6, т. 1."

§ 10. Член 47 се изменя така:

"Доставка на застрахователни услуги

Чл. 47. Освободена доставка е извършването на застрахователни и презастрахователни услуги, включително на свързаните с тях услуги, извършвани от застрахователни брокери и агенти."

§ 11. Създава се чл. 57а:

"Внос на стоки по специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии

Чл. 57а. (1) Вносителят декларира в подадената митническа декларация за внос, че ще прилага специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, като посочва индивидуалния си идентификационен номер по този режим.

(2) Митническите органи разрешават вдигането на стоките, без данъкът да е ефективно внесен в бюджета към този момент, когато:

1. при извършване на проверка в базата данни за идентификационни номера по ДДС по режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, се установи, че декларираният индивидуален идентификационен номер по този режим е валиден;

2. собствената стойност на стоките, внасяни от трети страни или територии, не надвишава левовата равностойност на 150 евро и стоките са различни от акцизни стоки;

3. стоките са предназначени за данъчно незадължени лица."

§ 12. Създават се чл. 57б, 57в, 57г и 57д:

"Специален режим за деклариране и отсрочено плащане на данъка при внос

Чл. 57б. Специалният режим за деклариране и отсрочено плащане на данъка при внос може да се прилага от данъчно задължено лице, което към датата на вноса отговаря едновременно на следните условия:

1. представя пред митническите органи стоки:

а) под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро;

б) различни от акцизни стоки;

в) за които не е приложен специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, по чл. 152, ал. 5;

г) които се допускат за свободно обращение на територията на страната;

д) на които изпращането или транспортирането завършва на територията на страната;

е) на които получател е данъчно незадължено лице, установено на територията на страната;

2. регистрирано е на основание чл. 96, ал. 1 или чл. 100, ал. 1;

3. има разрешение за отсрочено плащане на вносни мита, издадено при условията и по реда на митническото законодателство на Съюза;

4. действа като косвен представител по митническото законодателство на Съюза.

Деклариране и отчитане на данъка при прилагане на специалния режим за деклариране и отсрочено плащане на данъка при внос

Чл. 57в. (1) В подадената митническа декларация за внос данъчно задълженото лице по чл. 57б задължително посочва:

1. че прилага специалния режим за деклариране и отсрочено плащане на данъка при внос;

2. получателя, за когото е предназначена пратката.

(2) Начисляването на данъка при внос по специалния режим се извършва от митническите органи, като размерът на данъка се взема под отчет по реда, определен за митническото задължение.

(3) Когато данъчно задълженото лице отговаря на условията по чл. 57б, митническите органи разрешават вдигането на стоките, без данъкът да е ефективно внесен в бюджета към този момент.

(4) Периодът за отчитане на данъка е едномесечен.

(5) Лицето по чл. 57б подава месечна декларация по специалния режим за деклариране и отсрочено плащане на данъка при внос пред Агенция "Митници" по образец, определен в правилника за прилагане на закона.

(6) В месечната декларация по ал. 5 се посочва общата сума на ДДС, събран през съответния период за отчитане.

(7) Месечната декларацията по ал. 5 се подава пред Агенция "Митници" по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс до 16-о число включително на месеца, следващ месеца, за който се отнася.

(8) Лицето по чл. 57б води електронен регистър за целите на специалния режим, който да позволява на митническите органи да проверяват правилното прилагане на този режим.

(9) Структурата и съдържанието на електронния регистър по ал. 8 се определят с правилника за прилагане на закона. Информацията от регистъра се предоставя при поискване от митническите органи по електронен път или на електронен носител в определен в правилника файлов формат.

(10) Лицето по чл. 57б съхранява информацията от електронния регистър по ал. 8 за срок 10 години, считано от годината, следваща годината, през която съответната пратка е представена пред митническите органи.

Ред за плащане на данъка при прилагане на специалния режим за деклариране и отсрочено плащане на данъка при внос

Чл. 57г. (1) Получателят – данъчно незадълженото лице, за което е предназначена пратката, е длъжен да заплати данъка по митническата декларация за внос на лицето по чл. 57б при приемане на пратката.

(2) Лицето по чл. 57б събира данъка от всички получатели, приели пратките през съответния период.

(3) Лицето по чл. 57б е длъжно да внесе по реда на чл. 90 събрания от получателите – данъчно незадължени лица, данък за съответния период в срок не по-късно от 16-о число на месеца, следващ месеца на вноса.

Приложимост на специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, при внос на стоки и специален режим за деклариране и отсрочено плащане на данъка при внос

Чл. 57д. (1) Когато не са налице условията по чл. 57а и чл. 57б, се прилагат общите правила на закона.

(2) За внесения данък по чл. 57г за вносителя по чл. 57б не възниква право на данъчен кредит при условията на глава седма.

(3) Когато стоките под формата на пратки са със собствена стойност, надвишаваща левовата равностойност на 150 евро, или са акцизни стоки, се прилагат общите правила за внос на закона."

§ 13. В чл. 58 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 се създава т. 19:

"19. стоки, за които данъкът се декларира по специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, и когато най-късно при подаване на митническата декларация за допускане за свободно обращение е предоставен индивидуален идентификационен номер по ДДС за прилагане на специалния режим."

2. В ал. 14:

а) точка 1 се отменя;

б) в т. 2 накрая се добавя „при условията на Директива 2006/79/ЕО на Съвета от 5 октомври 2006 г. относно освобождаване от данъчно облагане на вноса на малки пратки стоки с нетърговски характер от трети страни".

§ 14. В чл. 66, ал. 2, т. 3 след думите „неприготвена храна" се поставя запетая и се добавя „включително състояща се в доставка на храна за вкъщи".

§ 15. В чл. 70, ал. 4 изречение второ се заличава.

§ 16. В чл. 74, ал. 1 думите „чл. 96, 97, 98, чл. 100, ал. 1 и 3, чл. 102, 132 или 132а" се заменят с „чл. 96, 97, чл. 100, ал. 1, чл. 102, 132 или 132а".

§ 17. В чл. 92, ал. 3 се създава т. 5:

"5. за управление на продажбите лицето е избрало да ползва в търговски обект софтуер, включен в списъка по чл. 118, ал. 16."

§ 18. В чл. 96 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 7 т. 3 се отменя.

2. В ал. 9 думите „97б и 98" се заменят с „или право за регистрация по чл. 154, 156 и 157а".

3. Създава се ал. 12:

„(12) Алинея 9 не се прилага за доставките, за които се прилага режим в Съюза, режим извън Съюза, или за прилагането на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, когато данъчно задълженото лице е регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, режим извън Съюза, или за прилагането на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.“

§ 19. В чл. 97а, ал. 5 думите „чл. 96, 97, 98 и 99 или за регистрация по избор по чл. 100, ал. 1, 2 и 3“ се заменят с „чл. 96, 97 и 99 или за регистрация по избор по чл. 100, ал. 1 и 2“.

§ 20. Член 97б се отменя.

§ 21. Член 97в се изменя така:

„Задължение на данъчно задължени лица, които са установени само на територията на страната, при доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, или на стоки при вътреобщностни дистанционни продажби, с място на изпълнение на територията на друга държава членка

Чл. 97в. Данъчно задължено лице, което не е регистрирано в страната за прилагане на режим в Съюза, ако е упражнило правото си на избор по чл. 20б, ал. 4, уведомява компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 7-дневен срок от издаването на идентификационен номер по ДДС от всяка държава членка, по електронен път, както и в случаите на отнемането му.“

§ 22. Член 98 се отменя.

§ 23. В чл. 99 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „чл. 96, 97, 98, чл. 100, ал. 1 и 3 и чл. 102“ се заменят с „чл. 96, 97, чл. 100, ал. 1 и чл. 102“.

2. В ал. 6 думите „чл. 96, 97 и 98 или за регистрация по избор по чл. 100, ал. 1 и 3“ се заменят с „чл. 96 и 97 или за регистрация по избор по чл. 100, ал. 1“.

§ 24. В чл. 100 се правят следните изменения:

1. Алинея 3 се отменя.

2. В ал. 4 думите „и 3“ се заличават.

§ 25. В чл. 101, ал. 8 думите „97б, 98“ и запетаята пред тях се заличават.

§ 26. В чл. 107 т. 5 се отменя.

§ 27. В чл. 108, ал. 1 се правят следните изменения:

1. В т. 1 думите „97б, чл. 98, ал. 3“ и запетаята пред тях се заличават.

2. Точка 2 се отменя.

§ 28. В чл. 111, ал. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „ал. 2“.

§ 29. В чл. 113 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 т. 6 се изменя така:

„6. за доставки по режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, или режим извън Съюза;

2. В ал. 9 изречение второ се заличава.

3. Създава се ал. 14:

„(14) Данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс, може да не прилага ал. 1 за извършена доставка на вътреобщностна дистанционна продажба на стоки или вътрешни дистанционни продажби на стоки, когато лицето е регистрирано за прилагане на режим в Съюза по този закон.“

§ 30. В чл. 114 се създава ал. 12:

„(12) Данъчно задължено лице, регистрирано за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, посочва идентификационния номер за този режим само в митническата декларация за внос по чл. 57а.“

§ 31. В чл. 118 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 14 се изменя така:

„(14) Производител/разпространител на софтуер за управление на продажбите в търговски обект може да декларира в Националната агенция за приходите следните данни и обстоятелства за такъв софтуер:

1. наименованието и версията на произвеждания/разпространявания от него софтуер;

2. че софтуерът по т. 1 отговаря на изискванията, определени в наредбата по ал. 4;

3. че не произвежда/не разпространява софтуер, предназначен за промяна на функционалността на софтуера по т. 1 и за промяна, изтриване или друг вид манипулиране на информацията в базата данни, с която работи софтуерът.“

2. В ал. 17 думите „Изискванията на ал. 14 не се прилагат“ се заменят с „Алинея 14 не се прилага“.

3. Алинея 18 се изменя така:

„(18) Лице, за което е налице задължение за регистриране и отчитане на продажбите чрез издаване на фискален бон и желае да ползва софтуер за управление на продажбите в търговски обект, може да избере за управлението на продажбите да използва в търговски обект софтуер, включен в списъка по ал. 16. Редът за избор и отказ от него, изискванията към лицата, избрали да ползват такъв софтуер, към производителите/разпространителите му и към софтуера се определят с наредбата по ал. 4. В търговски обект, в който лицето е избрало да ползва софтуер, включен в списъка по ал. 16, за управление на продажбите е длъжно да ползва само този софтуер.“

4. Създава се нова ал. 19:

„(19) Алинея 18 не се прилага за лица, ползващи интегрирани автоматизирани системи за управление на търговската дейност и електронни системи с фискална памет.“

5. Досегашната ал. 19 става ал. 20.

§ 32. В чл. 120 се правят следните изменения:

1. Алинея 3 се отменя.

2. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Отчетът за извършените през данъчния период покупки по ал. 4 се съставя най-късно в последния ден на данъчния период.“

§ 33. В чл. 133 се правят следните изменения:

1. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Чуждестранно лице, което не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, но е установено в трета страна, с която Европейският съюз не е сключил споразумение за взаимопомощ, сходно по обхват с Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки (ОВ, L 84/1 от 31 март 2010 г.), наричана по-нататък „Директива 2010/24/ЕС“, и Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ, L 268/1 от 12 октомври 2010 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 904/2010“, и е избрало да се регистрира на основание и по реда на чл. 154 за прилагане на режим извън Съюза или чл. 156 за прилагане на режим в Съюза, се регистрира чрез акредитиран представител.“

2. В ал. 6 изречение първо се изменя така: „Когато лице по ал. 1, 2 и 5 е установено в друга държава членка или в трета страна, с която Европейският съюз е сключил споразумение за взаимопомощ, сходно по обхват с Директива 2010/24/ЕС и Регламент (ЕС) № 904/2010, регистрацията се извършва по общия ред или по специалния ред на глава осемнадесета.“

§ 34. В чл. 134 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думата „общите“ се заличава и думата „условия“ се заменя с „условията“.

2. В ал. 2 накрая се добавя „или по реда на чл. 155 или 157“.

§ 35. В чл. 135 се правят следните изменения:

1. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Акредитираният представител отговаря солидарно и неограничено за задълженията по този закон на регистрираното чуждестранно лице, освен в случаите по чл. 133, ал. 5 за лицата, регистрирани на основание чл. 154 за прилагане на режим извън Съюза и по чл. 133, ал. 6.“

2. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Алинеи 1, 2 и 3 се прилагат и за представителя по чл. 152, ал. 8, т. 2.“

§ 36. Наименованието на глава осемнадесета се изменя така: „Специални режими за данъчно задължени лица, извършващи услуги, вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, вътрешни дистанционни продажби на стоки и дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии“.

§ 37. Член 152 се изменя така:

„Специални режими

Чл. 152. (1) Специалните режими по тази глава са режим извън Съюза, режим в Съюза и режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(2) Режим извън Съюза може да се прилага за доставки на услуги, извършвани от данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз, по които получатели са данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в Европейския съюз.

(3) Режим в Съюза може да се прилага за доставки на услуги или вътреобщностни дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни дистанционни продажби на стоки, извършвани от:

1. данъчно задължени лица, които не са установени в държавата членка по потребление, при доставки на услуги на данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в Европейския съюз;

2. данъчно задължени лица при доставки на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки по чл. 14, ал. 1;

3. данъчно задължени лица, които управляват електронен интерфейс, когато улесняват продажби на стоки по чл. 14а, ал. 5, т. 1 и 3.

(4) За доставки на услуги, дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни дистанционни продажби на стоки, по които получатели са данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на държава членка, доставчикът може да избере да се регистрира за прилагане на някой от специалните режими по ал. 2 и 3 в страната или в друга държава членка.

(5) Режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, може да се прилага за стоки под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро, с изключение на акцизни стоки, когато вносът им се осъществява в която и да е държава членка и независимо за коя държава членка са предназначени, от:

1. данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс, когато е установено на територията на Европейския съюз и извършва дистанционни продажби на стоки на територията на Европейския съюз, внасяни от трети страни или територии под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро; в този случай лицето може да се представлява от представител, установен на територията на Европейския съюз, или

2. данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс, когато е установено на територията на трета страна, с която Европейският съюз е сключил споразумение за взаимопомощ, сходно по обхват с Директива 2010/24/ЕС и Регламент (ЕС) № 904/2010, и внася стоките от тази трета страна под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро, с които извършва дистанционни продажби на територията на Европейския съюз; в този случай лицето може да се представлява от представител, установен на територията на Европейския съюз, или

3. данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс и е установено в трета страна, с която Европейският съюз не е сключил споразумение за взаимопомощ, сходно по обхват с Директива 2010/24/ЕС на Съвета и Регламент (ЕС) № 904/2010; в този случай лицето задължително се представлява от представител, установен на територията на Европейския съюз.

(6) За целите на режим извън Съюза:

1. данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз, е данъчно задължено лице, което няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз или постоянен обект на територията на Европейския съюз;

2. държава членка по идентификация е държавата членка, в която данъчно задълженото лице, неустановено на територията на Европейския съюз, е избрало да се регистрира, когато започва своята дейност като данъчно задължено лице – доставчик на услуги, с получатели – данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в Европейския съюз, в съответствие с разпоредбите на тази глава;

3. държава членка по потребление е държавата членка, в която е мястото на изпълнение на доставката на услуга.

(7) За целите на режим в Съюза:

1. данъчно задължено лице, което не е установено в държавата членка по потребление, е данъчно задължено лице, което има седалище и адрес на управление или има постоянен обект на територията на Европейския съюз, но няма седалище и адрес на управление или постоянен обект на територията на държавата членка по потребление;

2. държава членка по идентификация е:

а) държавата членка, в която данъчно задълженото лице има седалище и адрес на управление или в която има постоянен обект, ако няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз;

б) когато данъчно задълженото лице няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има постоянен обект в повече от една държава членка, то може да избере коя от тези държави членки е държавата членка по идентификация; данъчно задълженото лице е обвързано от това решение през календарната година на избора и следващите две календарни години;

в) когато данъчно задължено лице няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз и няма постоянен обект в него, държавата членка по идентификация е държавата членка, в която започва изпращането или транспортирането на стоките; когато има повече от една държава членка, в която започва изпращането или транспортирането на стоките, данъчно задълженото лице може да избере коя от тези държави членки е държавата членка по идентификация; данъчно задълженото лице е обвързано от това решение през календарната година на избора и следващите две календарни години;

3. държава членка по потребление е:

а) при доставка на услуги – държавата членка, в която е мястото на изпълнение на доставката на услуга;

б) при вътреобщностни дистанционни продажби на стоки от данъчно задължено лице, включително от данъчно задължено лице, улесняващо продажбата по чл. 14а, ал. 5, т. 1 – държавата членка, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя;

в) при доставка на стоки от данъчно задължено лице, улесняващо продажбата по чл. 14а, ал. 5, т. 3, когато изпращането или транспортирането на стоките започва и завършва в една и съща държава членка – тази държава членка.

(8) За целите на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии:

1. данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз, е данъчно задължено лице, което няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз или постоянен обект на територията на Европейския съюз;

2. представител е лице, което е установено на територията на Европейския съюз и е посочено от данъчно задълженото лице, извършващо дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, като лице – платец на данъка, и като лице, което действа от името и за сметка на данъчно задълженото лице при изпълнение на задълженията, определени в този специален режим;

3. държава членка по идентификация е:

а) държавата членка, в която данъчно задълженото лице избере да се регистрира, когато не е установено на територията на Европейския съюз;

б) държавата членка, в която данъчно задълженото лице е избрало да се регистрира и има постоянен обект в нея, когато няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има постоянни обекти в повече от една държава членка; данъчно задълженото лице е обвързано от това решение през съответната календарна година и следващите две календарни години;

в) държавата членка, в която данъчно задълженото лице има седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз;

г) държавата членка, в която представителят има седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз;

д) държавата членка, в която представителят е избрал да се регистрира и има постоянен обект в нея, когато няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има постоянни обекти в повече от една държава членка; представителят е обвързан от това решение през съответната календарна година и следващите две календарни години;

4. държава членка по потребление е държавата членка, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя."

§ 38. Член 153 се изменя така:

„Приложимост на специалните режими

Чл. 153. (1) Данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната и извършва услуги или дистанционни продажби на стоки, по които получатели са данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно